

דברי נשיא המדינה בעצרת הפתיחה לציון יום הזיכרון לשואה ולגבורה תשס"ט

שישה מיליון יהודים נרצחו ע"י הנאצים ועוזריהם. רק בגלל מוצאם.

מיליון וחצי ילדים הושמדו רק בשל שייכותם לעם היהודי. הם נקראו: משה, אברהם, רבקה ולאה - בטרם ידעו משמעות שמם.

אחד מכל שלושה מבני עמנו נרצח ב-6 שנים ארוכות אלה.

לכל קורבן היה שם. לכל נרצח היה עתיד.

מכונת ההשמדה הנאצית ביצעה רצח עם, ופשע היסטורי חסר תקדים.

מדינת ישראל היא הניצחון ההיסטורי שלנו על חיית הטרף הנאצית שחלחלה לכל פינה באירופה.

חשבון הנפש של השואה טרם סוכם, וספק אם ניתן לסכמו. לא שלנו ולא של העולם.

הנאציזם הובס. אבל האנטישמיות עדיין נושמת. הגזים התנדפו. הרעלים נותרו. קיימים עדיין מכחישי שואה וגלוחי ראש וחמומי מ'ח, הנושאים שנאה תהומית, ופניהם לרצח בשם עליונות הגזע.

הועידה הנפתחת היום בגינבה היא השלמה עם הגזענות, לא מלחמה בה. והדובר הראשי בה אחמדי - נג'אד, הקורא להכחיד את ישראל ומכחיש את השואה.

ישנם גם חסידי אומות העולם. לעולם לא נשכח גבורתם.

צינה אנטישמית נושבת גם בביקורת על מדינת היהודים. וביניהם כאלה ששיתפו פעולה עם הנאצים או שלא מנעו את השואה.

הם מבקרים את המדינה היחידה שקמה כמקלט לניצולי השואה. המדינה שתמנע שואה נוספת.

האנטישמיות היא מחלה שאינה יהודית. ולרפאה צריכים אלה שמתוכם היא באה.

לנו קשה להבין מדוע בחרו גדולי העריצים כהיטלר הנאצי, או סטאלין הבולשביקי, או אחמדניג'אד הפרסי את היהודים כמטרה לשנאתם, לשיגעונם, לאלומותם.

יתכן והתנגדותם לעם היהודי הייתה בגלל עוצמתו הרוחנית. עם שהיה עני בנכסים ועתיר בערכים. מטורפי הכ"ח חוששים מעוצמת הרוח. ועמנו לא סגד לאלילים או לרודנים ואלוהיו שתל מצפון בנפש האדם.

היינו ראשונים להאמין שכל אדם נברא בצלם אלוקים. והצטוונו לקדש את החיים ולמנוע רצח או הפלייה.

למדנו שלמורשתנו הרוחנית דרוש כ"ח בטחוני. עם ששליש מבניו ושליש מילדיו נרצחו בשואה, אינו שוכח ואינו רשאי לעצום עין.

התשובה הראשונה לשואה הייתה איפא הקמת מדינת היהודים.

הלקח הראשון מהשואה היה להקים לאלתר מדינה יהודית.

בלעדיה הניצולים היו נשארים ללא בית והיהודים היו נשארים שוב חשופים לטרף ומועדים להרס.

מדינת ישראל אינה רק מגן ליהודים. היא מסר היסטורי: להיות עם נושא בשורה מוסרית.

הקיום והמורשת קשורים הדדית. לא בקשנו שבני עמים אחרים יגנו עלינו והחלטנו שבנינו לא יגדלו כיתומים רוחניים.

אסור להחליש את זיכרון השואה, ואסור שמספר נושאי הזיכרון יקטן.

המדינה היהודית צריכה לדאוג לקיום העם היהודי.

כי לעמינו יש רק ארץ אחת, ואבותינו יצרו לפני למעלה משלושת אלפים שנים את עשרת הדיברות, מבלי שיתעורר הצורך במהדורה חדשה. גדולתו של העם היהודי נגזרת מגודל רוחו.

ישראל חייבת לשמש דוגמא לבנייה ומקור גאווה ליהודים שאינם בישראל. העם היהודי סייע בהקמת המדינה. ומשקמה, על המדינה לסייע לעמה, לשמור על זהותו, על ידי הנחלת חינוך יהודי לבניה. לאפשר ליהודים לדאוג שצאצאיהם יישארו יהודים.

צ.ה.ל העניק בטחון למדינה שנפשה יוצאת לשלום. השלום בעיני ישראל, אינו רק עניין של חכמה מדינית, זוהי מצווה ערכית.

מעולם לא יזמנו לכבוש. לא רצנו לשלוט. שללנו אדנות. לחמנו באפליה. מרדנו בשעבוד. אסרנו אלימות. אנו דוגלים במוֹתֵר האדם. אנו עם המתפלל לתיקון עולם. לשלום עולמי.

השואה יצרה יגון ותקומה כאחד. הוֹכְנֵנו בשואה חסרת תקדים והוכחנו גבורה יוצאת דופן.

זהו גם הלקח לעתיד - לשלב אמונה ועוצמה. להיות עם צודק בעולם צודק. ומי שינסה לשבור את רוחנו ילמד שלא ניתן לרצוח רוח. ספינתנו היא צרת מימדים, אבל הרוח הנושבת במִפְרָשֶׁיהָ היא רוח איתנה.

את השואה נישא בליבנו. ונזכור שעוד רבה המלאכה שלפנינו: לבנות מדינה שתהא ראויה לקורבן האבות ועונה לתקוות הבנים.